

**Бойовий статут
Механізованих і танкових
військ сухопутних військ
Збройних Сил України.
Частина 2 (Батальйон, рота)**

Механізовані війська — рід військ, що складає основу Сухопутних військ України.

Підрозділи механізованих військ виконують завдання щодо утримання зайнятих

районів, рубежів і позицій, відбиття ударів противника, прориву оборони противника,

розгрому його військ, захвату важливих районів, рубежів та об'єктів, діють у складі

морських та повітряних десантів. Механізовані з'єднання поряд з танковими

використовуються для введення у прорив і розвитку успіху на велику глибину, для

оточення та розгрому супротивника, переслідування та виконання інших завдань.

Танкові війська застосовуються переважно спільно з механізованими військами на

головних напрямках і виконують такі основні завдання: у обороні – з безпосередньої

підтримки механізованих військ при відбитті наступу противника і нанесенню

контратак і контрударів; у наступі – з нанесення потужних розсікаючих ударів на

велику глибину, розвитку успіху, розгрому противника в зустрічних боях і битвах.

Видання розраховане на широке коло читачів, які цікавляться військовою

справою. Стане в нагоді під час підготовки військовослужбовців Збройних Сил

України, Національної гвардії України, Національної поліції України, Служби безпеки

України.

БОЙОВИЙ СТАТУТ МЕХАНІЗОВАНИХ І ТАНКОВИХ ВІЙСЬК СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ЧАСТИНА 2 (БАТАЛЬЙОН, РОТА)

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ – 2022

Упорядники:

Ануфрієв Микола Іванович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, почесний ректор Міжнародної кадрової Академії генерал-полковник міліції;

Копотун Ігор Миколайович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, директор Європейського інституту післядипломної освіти;

Коропатнік Ігор Миколайович — доктор юридичних наук, професор, начальник кафедри правового забезпечення Військового інституту Національного університету імені Тараса Шевченка;

Кривенко Олександр Васильович — кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри правового забезпечення Національного університету оборони України імені Івана Чернязовського, генерал-лейтенант;

Курилюк Юрій Богданович — доктор юридичних наук, доцент, полковник, начальник управління адміністративної юрисдикції Адміністрації Державної прикордонної служби України;

Петков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Гуманітарного навчально-наукового інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського.

Бойовий статут Механізованих і танкових військ сухопутних військ Збройних Сил України. Частина 2 (Батальйон, рота). — Київ: «Центр учбової літератури», 2022. — 310 с.

ISBN 978-611-01-2651-9

Механізовані війська — рід військ, що складає основу Сухопутних військ України. Підрозділи механізованих військ виконують завдання щодо утримання зайнятих районів, рубежів і позицій, відбиття ударів противника, прориву оборони противника, розгрому його військ, захвату важливих районів, рубежів та об'єктів, діють у складі морських та повітряних десантів. Механізовані з'єднання поряд з танковими використовуються для введення у прорив і розвитку успіху на велику глибину, для оточення та розгрому супротивника, переслідування та виконання інших завдань. Танкові війська застосовуються переважно спільно з механізованими військами на головних напрямках і виконують такі основні завдання: у обороні – з безпосередньої підтримки механізованих військ при відбитті наступу противника і нанесенню контратак і контрударів; у наступі – з нанесення потужних розсікаючих ударів на велику глибину, розвитку успіху, розгрому противника в зустрічних боях і битвах.

Видання розраховане на широке коло читачів, які цікавляться військовою справою. Стане в нагоді під час підготовки військовослужбовців Збройних Сил України, Національної гвардії України, Національної поліції України, Служби безпеки України.

ISBN 978-611-01-2651-9

© «Центр учбової літератури», 2022.

ЗМІСТ

Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	5
1.1. Основи загальновійськового бою	6
1.2. Управління підрозділами.....	12
Розділ 2. ОБОРОННИЙ БІЙ	23
2.1. Загальні положення	23
2.2. Підготовка оборонного бою	31
2.3. Ведення оборонного бою.....	37
2.4. Вихід з бою і відхід	41
2.5. Особливості підготовки і ведення маневреної оборони.....	43
2.6. Підготовка і ведення оборонного бою в особливих умовах	45
2.7. Зміна підрозділів і перегрупування	55
Розділ 3. НАСТУПАЛЬНИЙ БІЙ	59
3.1. Загальні положення	59
3.2. Підготовка наступального бою	68
3.3. Ведення наступального бою.....	74
3.4. Дії у відриві від основних сил	81
3.5. Переслідування противника, що відходить	84
3.6. Підготовка і ведення наступального бою в особливих умовах	85
Розділ 4. ЗУСТРІЧНИЙ БІЙ	110
4.1. Загальні положення	110
4.2. Підготовка зустрічного бою	112
4.3. Ведення зустрічного бою	114
Розділ 5. БІЙ В ОТОЧЕННІ І ВИХІД З ОТОЧЕННЯ	116
5.1. Бій в оточенні	116
5.2. Вихід з оточення	118
Розділ 6. ДІЇ У ТАКТИЧНОМУ ДЕСАНТІ	122
6.1. Дії у тактичному повітряному десанті	122
6.2. Дії у тактичному морському десанті	133
Розділ 7. УЧАСТЬ У СТАБІЛІЗАЦІЙНИХ ДІЯХ ВІЙСЬК ТА ВИКОНАННІ ІНШИХ, ВИЗНАЧЕНИХ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ, ЗАВДАНЬ	139
7.1. Загальні положення	139
7.2. Участь у стабілізаційних діях військ	140
7.3. Участь у виконанні інших, визначених законодавством України, завдань	150
Розділ 8. ПЕРЕСУВАННЯ ПІДРОЗДІЛІВ	157
8.1. Загальні положення	157
8.2. Марш	157
8.3. Похідна охорона	167
8.4. Перевезення підрозділів.....	169
Розділ 9. РОЗТАШУВАННЯ НА МІСЦІ	175
9.1. Загальні положення	175
9.2. Підготовка розташування на місці.....	175
9.3. Здійснення розташування на місці	177
9.4. Сторожова охорона	179

Розділ 10. ВСЕБІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БОЮ (ДІЙ).....	182
10.1. Бойове забезпечення.....	182
10.2. Морально-психологічне забезпечення	208
10.3. Технічне забезпечення	212
10.4. Тилове забезпечення	218
10.5. Медичне забезпечення	223

ЗМІСТ

ДОДАТКИ.....	226
Додаток 1 Обов'язки керівного складу батальйону (роти).....	227
Додаток 2 Порядок розроблення й ведення бойових документів	229
Додаток 3 Основні скорочення (що застосовуються в бойових документах).....	238
Додаток 4 Основні умовні позначення.....	244
Додаток 5 Державні символи, пізнавальні знаки й умовні номери (що наносяться на бойові машини).....	288
Додаток 6 Порядок передачі сигналів, команд і постановки завдань по радіо	290
Додаток 7 Розгортання роти (батальйону) в передбойовий і бойовий порядки.....	292
Додаток 8 Схеми	
Схема 1 Побудова району оборони мб (варіант)	295
Схема 2 Схема опорного пункту механізованої роти	296
Схема 3 Схема району оборони механізованого батальйону.....	298
Схема 15 Виконання мб завдань у ході стабілізаційних дій (варіант) ..	300
Схема 16 Похідний порядок мб під час здійснення маршу.....	301
Схема 17 Розташування мб на місці (варіант)	302
Схема 18 Механізована рота у сторожовій заставі (варіант)	303
Додаток 9 Фортифікаційні спорудження	304

Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Механізовані і танкові військові частини та підрозділи під час бойового застосування ведуть воєнні дії тактичного рівня, формами яких є бойові дії, бій, удар.

Бойові дії – особлива форма воєнних дій тактичного рівня, яка застосовується військовими частин і підрозділами для виконання тактичних (оперативно-тактичних) бойових завдань у рамках операції угруповання військ або самостійно, а також між боями (операціями).

Бій – основна форма воєнних дій тактичного рівня, яка уявляє собою узгоджені за метою, завданнями, місцем і часом удари, вогонь і маневр військових частин, підрозділів (кораблів, літаків), які ведуться за єдиним замислом і планом для виконання тактичних бойових завдань в обмеженому районі впродовж короткого періоду часу.

Бій може бути загальновійськовим, вогневим, повітряним, протиповітряним, морським.

Складовими елементами бою є удар, вогонь і маневр.

Удар – складова бойових дій (бою), а також особлива форма бойового застосування військових частин, що полягає в одночасному ураженні військ і об'єктів противника потужною дією на них зброєю або військами.

За масштабом удари поділяються на оперативні і тактичні; залежно від засобів, що застосовуються – на вогневі та удари військами (силами).

Вогневі удари за засобами доставки можуть бути ракетними, артилерійськими та авіаційними; за кількістю засобів, які беруть участь, і об'єктів, що підлягають ураженню, – зосереджені, групові і поодинокі.

Вогонь – ураження противника стрільбою (пуском) з різних видів зброї (озброєння). Вогонь розрізняють:

за тактичними завданнями, які вирішуються, – на знищення, подавлення, виснаження, руйнування, задимлення (засліплювання), освітлення тощо;

за видами зброї – зі стрілецької зброї, гранатометів, танків (танкових гармат і кулеметів), БМП (БТР), артилерії, мінометів, ПТРК, зенітних ракетних, зенітних ракетно-артилерійських, зенітних артилерійських комплексів (бойових машин, установок) тощо;

за способами ведення – прямою, напівпрямою наводкою, із закритих вогневих позицій;

за напруженістю – короткочасний (поодинокими пострілами, короткими або довгими чергами), безперервний, кинджальний, швидкий, методичний, залповий тощо;

за напрямком стрільби – фронтальний, фланговий, перехресний;

за способами стрільби – з місця, із зупинки (з короткої зупинки), з ходу, з борта, з розсіюванням по фронту, з розсіюванням углиб, по площі та ін.;

за видами – по окремій цілі, зосереджений, загороджувальний, масований тощо.

Маневр – організоване пересування військових частин і підрозділів у ході бою (дій) з метою зайняття вигідного положення відносно противника і зосередження необхідних сил і засобів на новому напрямку (рубезі, районі),

виведення військових частин та підрозділів з-під ударів противника, а також для підвищення ефективності ураження противника.

Видами маневру є: охоплення, обхід, відхід і маневр вогнем.

Охоплення – маневр, який здійснюється підрозділами для виходу у фланг противнику.

Обхід – більш глибокий маневр, який здійснюється підрозділами для виходу в тил противнику.

Охоплення і обхід здійснюється у тактичній і вогневій взаємодії з підрозділами, які наступають з фронту, а також з тактичним повітряним (морським) десантом у разі його застосування.

Відхід – маневр, який здійснюється підрозділами з метою виходу з-під ударів сил противника, що переважають, недопущення оточення або зайняття вигіднішого рубежу (району) для подальших дій. Відхід проводиться тільки з дозволу або за наказом старшого командира.

Маневр вогнем полягає в *зосередженні* вогню високої щільності по найважливіших цілях противника, *розподіленні* його для одночасного ураження декількох цілей або *перенесенні* вогню на нові цілі.

2. Механізовані і танкові військові частини та підрозділи можуть брати участь у стабілізаційних діях військ та виконанні інших, визначених законодавством України, завдань.

Стабілізаційні дії військ – форма воєнних дій, яка уявляє собою організоване застосування визначеного складу військ у взаємодії з органами і підрозділами ІВФ та ПрО у межах стабілізаційної та інших операцій або самостійно для стабілізації обстановки у кризовому районі.

Іншими, визначеними законодавством України завданнями, до яких можуть залучатись механізовані і танкові військові частини (підрозділи), є участь у спеціальних проти диверсійних та антитерористичних операціях.

1.1. Основи загальновійськового бою

3. Загальновійськовий бій – різновид бою, який ведеться об'єднаними зусиллями військових частин і підрозділів різних родів військ та спеціальних військ СВ у взаємодії з іншими видами ЗСУ, а також органами і підрозділами ІВФ та ПрО. Основними видами загальновійськового бою є оборонний і наступальний бій.

4. Основними характерними рисами сучасного загальновійськового бою є: рішучість у досягненні мети, висока напруженість, швидкоплинність, різкі зміни обстановки, наземно-повітряний характер, застосування різноманітних засобів ураження і способів ведення бою, швидкий перехід від одних видів дій до інших, широке застосування технічних засобів і автоматизованих систем.

5. До основних принципів ведення сучасного загальновійськового бою належать: постійна бойова готовність військових частин і підрозділів; відповідність бойових завдань підрозділів їх бойовим можливостям; раптовість дій і застосування військової хитрості (введення противника в оману); рішуче зосередження зусиль на головному напрямку та у вирішальний момент; маневр підрозділами та вогнем; рішучість, активність і безперервність ведення бою; організація і підтримання безперервної взаємодії; тверде і безперервне

управління підрозділами; всебічне забезпечення бою; надійний захист військ; завчасне створення резерву сил та засобів; своєчасне відновлення боєздатності підрозділів; повна напруга моральних і фізичних сил в інтересах виконання бойового завдання.

6. Умови ведення загальновійськового бою характеризуються положенням противника, станом свої військ, наявністю часу на проведення необхідних заходів, порою року, часом доби, погодними та іншими умовами обстановки в районі дій. Умови ведення бою можуть сприяти діям підрозділів або ускладнювати їм виконання бойового завдання.

Особливими умовами ведення загальновійськового бою є ведення бою у населеному пункті, на водній перешкоді (морському узбережжі), вночі, взимку, у лісі, у горах, у степовій місцевості.

7. Основними способами ведення загальновійськового бою є послідовний розгром підрозділів противника або одночасне ураження противника на всю глибину побудови його бойового порядку.

При послідовному розгромі підрозділів противника важливе значення мають: надійне вогневе ураження найважливіших об'єктів (цілей) противника та своєчасний маневр ударами і вогнем; зосередження сил і засобів для утримання важливих рубежів (районів, позицій) і нарощування зусиль для розвитку успіху на головному напрямку; використання результатів ударів і вогню для завершення розгрому противника.

При одночасному ураженні противника на всю глибину побудови його бойового порядку важливе значення мають: вогневе ураження об'єктів (цілей) противника, який безпосередньо протистоїть, з одночасним вогневим впливом на його резерви і важливі об'єкти в глибині; поєднання ударів військами і вогню всіх засобів, широке застосування ВТЗ; підтримання взаємодії між підрозділами, які ведуть бій (дії) і засобами ураження; своєчасне відновлення боєздатності своїх військ, організація і ураження їх подальших дій.

8. Основними силами і засобами, яким належить вирішальне значення у веденні загальновійськового бою, є механізовані і танкові війська. Вони призначені для безпосереднього знищення противника в ближньому бою і виконання основних тактичних завдань: в обороні – утримання районів, рубежів, позицій, відбиття ударів противника і нанесення ураження його підрозділам; у наступі – розгром противника, що обороняється, захоплення важливих районів, рубежів, об'єктів.

Механізований (танковий) батальйон – тактична одиниця механізованих (танкових) військ, самостійне військове формування, що складається із підрозділів і призначене для виконання тактичних бойових завдань; рота – нижча тактична одиниця, несамостійне військове формування, що складається із взводів і відділень, призначене для виконання тактичних бойових завдань.

Батальйон (рота) застосовується як самостійно, так і у взаємодії з підрозділами інших родів військ і спеціальних військ. Окремі тактичні (спеціальні, специфічні) завдання він може виконувати спільно з органами і підрозділами ІВФ і ПрО.

11. 3 метою надання більшої самостійності механізованому (танковому)

підрозділу для виконання бойового завдання можуть бути додані або виділені для підтримки інші підрозділи.

Додані підрозділи (сили і засоби) переходять у тимчасове підпорядкування командирів загальновійськового підрозділу і виконують поставлені ним завдання. Вихід їх із підпорядкування здійснюють за вказівкою старшого командира.

Підтримуючі підрозділи залишаються в підпорядкуванні своїх прямих командирів (начальників) та виконують поставлені ними завдання, а також завдання, які поставлені командиром підрозділу, що підтримується, в межах виділеного для нього рішенням старшого командира ресурсу (наряду) сил.

Механізованому і танковому батальйону (роті) можуть бути додані або підтримувати їх дії артилерійський підрозділ (на приморському напрямку також корабельна артилерія), підрозділ ППО СВ; взаємодіяти з ними – підрозділи високомобільних десантних військ та авіації СВ; забезпечувати їх дії – підрозділи розвідки, зв'язку, РЕБ, інженерних військ і військ РХБз, а також матеріально-технічного і медичного забезпечення. Крім того, механізованим підрозділам можуть додаватися танкові, а танковим – механізовані підрозділи.

Артилерійські підрозділи призначені для ураження: ЗМУ, наземних елементів систем ВТЗ; пускових установок тактичних ракет; артилерійських (мінометних) батареї (взводів); ПУ військами та зброєю; танків, БМП та інших броньованих об'єктів; літаків та вертольотів на аеродромах і посадкових майданчиках; на приморських напрямках бойових кораблів і катерів; живої сили та вогневих засобів на позиціях і у районах зосередження; засобів ППО, розвідки, РЕБ; руйнування фортифікаційних споруд; здійснення дистанційного мінування місцевості, світлового забезпечення, постановки аерозольних (димових) зав'язі, розповсюдження агітаційного матеріалу. Вони включають підрозділи гаубичної, гарматної, реактивної, протитанкової артилерії, мінометів, протитанкових ракетних комплексів.

Артилерійські підрозділи виконують вогневі завдання із закритих вогневих позицій або прямою наводкою. Вогонь прямою наводкою застосовується для знищення танків, інших броньованих та протитанкових засобів.

Для виконання завдань застосовуються боєприпаси в звичайному спорядженні та підвищеної потужності, у тому числі високоточні, запалювальні, димові, освітлювальні, агітаційні, кумулятивні, споряджені субелементами та інші.

Батальйонна артилерія та додані батальйону (роті) артилерійські підрозділи під час ВУП можуть самостійно застосовувати наступні види вогню: вогонь по окремій цілі, зосереджений вогонь, нерухомий та рухомий загороджувальний вогонь, а також залучатися до ведення масованого вогню, послідовного зосередження вогню й загороджувального вогню в складі артилерійських груп або разом з ними.

Вогонь по окремій цілі (груповій або одиночній) – вогонь батареї, взводу або гармати (міномета, бойової машини, ПТРК), який ведеться самостійно із закритої вогневої позиції або прямою наводкою.

Зосереджений вогонь – вогонь, який ведеться одночасно декількома батареями (дивізіонами) по одній цілі.

Нерухомий загороджувальний вогонь – суцільна вогнева завіса, яка створюється на одному (одинарний) або одночасно на декількох (глибокий) рубежах перед фронтом атакуючого (контратакуючого) противника.

Рухомий загороджувальний вогонь – суцільна вогнева завіса, яка створюється на одному (одинарний) або одночасно на двох (повдвійний) рубежах на шляху руху танків та інших броньованих машин противника і послідовно переноситься на інші визначені рубежі у міру виходу основної маси цих машин із зони вогню.

Підрозділи військ протиповітряної оборони Сухопутних військ призначені для прикриття батальйону (роті) у всіх видах бою (дій) від ударів з повітря, боротьби з авіацією і повітряними десантами, в окремих випадках можуть залучатися й для боротьби з наземним противником. Вони включають зенітні ракетні, зенітні ракетно-артилерійські, зенітні артилерійські підрозділи.

Підрозділи ППО, які додаються батальйону (роті), можуть вести вогонь із підготовлених стартових (вогневих) позицій, під час руху (на плаву) або з коротких зупинок і здатні знищувати повітряного противника на гранично малих і малих висотах.

Підрозділи високомобільних десантних військ призначені для дій у глибині бойового порядку (розташування) противника або на території, якій загрожує захоплення противником та ведення аеромобільних (аеромобільно-ударних, аеромобільно-патрульних, аеромобільно-пошукових) і десантно-штурмових (десантно-ударних, десантно-рейдових, десантно-пошукових) дій, а також виконання тактичних завдань загальновійськового бою, які неможливо ефективно вирішити іншими силами і засобами. До їх складу входять аеромобільні та парашутно-десантні підрозділи.

Всі підрозділи високомобільних десантних військ можуть здійснювати десантування парашутним, посадковим та комбінованим способом у залежності від поставлених завдань та умов обстановки. При цьому аеромобільні підрозділи здійснюють десантування, як правило, вертольотами і діють спільно з ними, а парашутно-десантні – літаками і діють самостійно.

Підрозділи авіації Сухопутних військ призначені для авіаційної підтримки бою (дій) військ, ураження об'єктів противника на передньому краї і в тактичній глибині, транспортування тактичних повітряних десантів, забезпечення дій і маневру загальновійськових підрозділів, забезпечення управління військами та зв'язку, ведення повітряної розвідки і коректування вогню, РЕБ, мінування з повітря і постановки димових (аерозольних) завіс, виконання пошукових і рятувальних заходів, перевезення МтЗ, евакуації поранених і хворих та вирішення інших завдань.

Підрозділи розвідки призначені для добування відомостей про противника та місцевість, а також для виконання спеціальних за видами розвідки завдань. До них належать підрозділи військової, радіоелектронної, артилерійської, інженерної, РХБр.

Підрозділи зв'язку призначені для розгортання і забезпечення експлуатації засобів зв'язку і АУВ, виконання організаційних і технічних заходів щодо забезпечення зв'язку у всіх видах бою (дій) підрозділів.

Підрозділи радіоелектронної боротьби призначені для дезорганізації управління військами і зброєю противника шляхом радіоелектронного подавлення його засобів зв'язку, радіолокації, радіонавігації, радіоелектронних (оптико-електронних) засобів управління і наведення зброї, протидії технічним засобам розвідки, а також прикриття підрозділів і об'єктів від ураження боеприпасами з радіопідриивниками.

Підрозділи військ радіаційного, хімічного, біологічного захисту призначені для виявлення РХБ обстановки, виконання заходів підвищення живучості військ, ліквідації наслідків застосування противником ЗМУ, руйнування радіаційно і хімічно небезпечних об'єктів, маскування дій військ (об'єктів) аерозолями (димами) та нанесення ураження противнику вогнеметною зброєю.

Підрозділи інженерних військ призначені для підвищення захисту підрозділів та об'єктів від засобів ураження, забезпечення їх мобільності та завдання втрат противнику застосуванням інженерних боеприпасів.

Підрозділи матеріально-технічного забезпечення призначені для накопичення до встановлених норм і збереження запасів МтЗ, своєчасного забезпечення ними підрозділів, а також відновлення в разі пошкоджень, поповнення замість витрачених і втрачених. Вони поділяються на підрозділи тилового та технічного забезпечення.

Підрозділи тилового забезпечення призначені для утримання запасів ракет, боеприпасів, ПММ та інших матеріально-технічних засобів і забезпечення ними підрозділів, а також забезпечення особового складу гарячою їжею та водою.

Підрозділи технічного забезпечення призначені для забезпечення підрозділів ракетами, боеприпасами і ВТМ, зберігання і підтримки їх в готовності до бойового застосування (використання); відновлення пошкодженого ОВТ, а також надання допомоги екіпажам (розрахункам), механікам-водіям (водіям) у проведенні їх технічного обслуговування та усуненні виявлених несправностей.

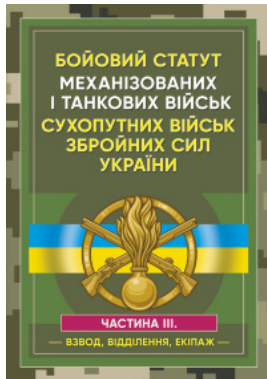
Підрозділи медичного забезпечення призначені для проведення лікувально-евакуаційних, санітарно-епідеміологічних заходів, а також заходів по захисту особового складу від ЗМУ (факторів, які виникають внаслідок руйнування об'єктів атомної енергетики, хімічної і біологічної промисловості) під час підготовки і ведення бою (дій).

12. Залежно від умов обстановки і особливостей бойового завдання батальйон (рота), може діяти в похідному, передбойовому та бойовому порядках.

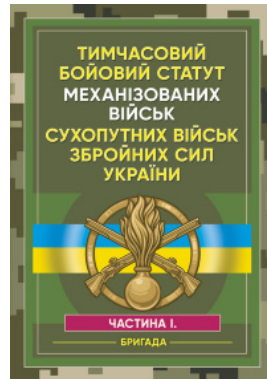
Похідний порядок – шиккування підрозділів для пересування в колонах. Він повинен забезпечувати високу швидкість руху; зручне та своєчасне розгортання в передбойовий та бойовий порядки; найменшу уразливість від ударів всіма видами зброї противника; підтримання стійкого управління підрозділами.

Передбойовий порядок – шиккування підрозділів для пересування в

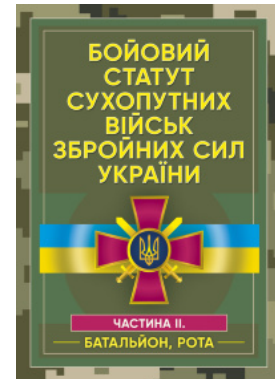
Рекомендована література

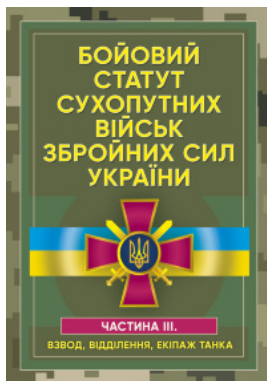
Бойовий статут
Механізованих і
танкових військ
сухопутних військ
Збройних Сил України.
Частина 3 (Взвод,
відділення, екіпаж)

Тимчасовий бойовий
статут Механізованих
військ сухопутних
військ Збройних Сил
України. Частина 1
(бригада)

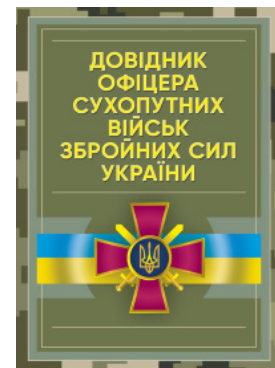
Бойовий статут
сухопутних військ
Збройних сил України.
Частина II. (Батальйон,
рота)

Бойовий статут
сухопутних військ
Збройних сил України.
Частина III. (Взвод,
відділення, екіпаж
танка)

Тактична підготовка
солдата,
механізованого
відділення і взводу:
навчально-методичний
посібник

Довідник офіцера
Сухопутних військ
Збройних Сил України

Перейти до категорії
Військова тактика

WAR BOOKS
військова література

КУПИТИ